

lig velvillige Modtagelse, dette Lovforslag har faaet af samtlige Ordførere, bringer jeg min bedste Tak. Der blev fra forskellige Sider gjort nogle Bemærkninger til enkelte Paragraffer i Lovforslaget, og jeg skal, saa kort det er mig muligt, svare.

Det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen spurgte, hvorfor der i § 18 krævedes Samtykke til Afhændelse eller Pantsættelse af fast Ejendom alene i de Tilfælde, hvor Ejendommen var i fælles Eje og tjente til Familiens fælles Bolig. Det ærede Medlem maa erindre, at Hovedregelen findes i Lovforslagets § 16, hvorefter hver Ægtefælle i levende Live har Raadighed over alt, hvad han har indført i Fællesboet. Man har altsaa kun villet — man kan vist godt sige kun kunnet — indskrænke denne Hovedregel i de Tilfælde, der udtrykkelig nævnes i §§ 17—20, med Hensyn til § 18 altsaa indskrænke Hovedregelen i de Tilfælde, hvor Ejendommen er i fælles Eje og tjener til fælles Bolig og derfor ikke bør falde ind under Hovedregelen: at undergives den ene Ægtefælles ubetingede Raadighed uden den andens Samtykke.

Med Hensyn til Bestemmelsen i § 18, 2det Stykke, som det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen ligeledes berørte, er jeg bange for, at den almindelige Retsgrund sætning om en Erhververs Ret til at besidde, hvad han i god Tro har erhvervet ad Omsætningsvejen, er saa fasttømret i vor Ret, at Hensynet til Kreditorer og det normale Forretningsliv ikke vil tillade de Indskrænkninger, som det ærede Medlem syntes tilbøjelig til at kræve. Jeg tror ikke, at man paa dette Punkt vil kunne følge det ærede Medlem.

Det ærede Medlem Hr. Rytter var jo i det hele overordentlig anerkendende overfor Lovforslaget, hvad maaske for saa vidt ikke var unaturligt, som dette jo i Hovedsagen er det samme, som det ærede Medlem selv har forelagt i Fjor. Det ærede Medlem var ogsaa anerkendende med Hensyn til de fleste af de Punkter — hvilke jo ikke er særlig mange — hvor Lovforslaget er ændret og jeg er gaaet en Mellemvej, og jeg takker det ærede Medlem for Anerkendelsen heraf.

Det ærede Medlem gjorde med Hensyn til § 36 en Bemærkning om, at her havde den formelle Jura, som jeg i øvrigt ikke sætter særlig højt, sejret over det praktiske Livs Krav. Jeg tror ikke, at man kan sige dette. Man kan i alt Fald ikke sige det, hvis Indvendingen er rettet imod den Bestemmelse i § 36, at disse Ægtepagter skal godkendes af Justitsministeriet.

Forholdet ligger saaledes, at man maaske i visse Tilfælde kan lægge disse Sager ud til Amterne, men man maa have en vis Kontrol med Forholdet i Justitsministeriet, saaledes som det fremgaar af Bemærkningerne til § 36 og yderligere vil kunne oplyses overfor Udvalget, hvis det ønskes. Hvis Kritikken derimod sigter til det Spørgsmaal, hvorvidt det kun skal være Ægtepagter, som oprettes under Ægteskabet, og hvorved Ejendele vederlagsfrit overdrages til *Manden*, ja, saa forstaar jeg i og for sig godt det ærede Medlems Bemærkninger, og jeg kunde ogsaa være tilbøjelig til at give det ærede Medlem Ret; men det ærede Medlem ved jo lige saa godt som jeg, at naar Paragraffen fik den Skikkelse, skyldtes det et Ønske hos i alt Fald en Del af Landstingets Medlemmer om at faa den formelle Ligestilling slaaet fast i Loven. Altsaa, hvis det er den formelle Jura, der her har fortrængt Livets Krav, saa er det ikke den nuværende Justitsministers Skyld, men, som saa ofte før, Landstingets Skyld.

Det ærede Medlem gjorde dernæst nogle Bemærkninger med Hensyn til § 54, og det samme gjaldt det ærede Medlem Fru Elna Munch, som kaldte § 54 i dens nuværende Formulering for et meget beklageligt Tilbageskridt i Forhold til Folketingets tidligere Forslag. Ogsaa her kan jeg svare, at hvis det er et meget beklageligt Tilbageskridt, skyldes dette utvivlsomt Landstingets Villie, og jeg er efter de Forhandlinger, der fandt Sted i Landstinget i Fjor, noget i Tvivl om, hvorvidt det vil være muligt at naa tilbage til Folketingets Affattelse. Jeg er altsaa her gaaet en Mellemvej, er gaaet videre, end Landstinget gik i Fjor, idet jeg har ladet „Søskende“ udgaa, men jeg har ikke turdet tage Livet ogsaa af „Fader eller Moder“. Jeg skal ganske henstille, hvorvidt et saadant Mod maa antages at kunne komme til Stede i Folketingets Udvalg med den truende Skygge, der staar bagved, nemlig Landstinget.

Det ærede Medlem Fru Mathilde Hauschultz begyndte med den moralske Opsang, som § 1 er. Jeg ved ikke, om det ærede Medlem har noget imod, at et saa vigtigt og for Kvinderne saa tiltalende Lovforslag begynder med en saa smuk moralsk Opsang som dette, at Mand og Hustru skal være hinanden til Støtte og i Fællesskab varetage Familiens Tarv. Jeg gaar ud fra, at det ærede Medlem vil være enig med mig, naar jeg tror, at det i Regelen er *Manden*, der trænger til den mo-